

"Emigrantvælsen"

Smertebæden kigger ut, til Jerne land du går
 På tredje plass en emigrant, så fatus og usom står
 Hans buegsel alt mot hjemmet du
 Mot gamle mor og far

Farvel mitt Jerneland, farvel min berendomske
 Hør hen i vaden moter meg, jeg aldri gleumer
 Farvel min mor og far, det kjæreste jeg har
 Og du min egen lille venn, her om vi ses igjen

En fattig kyst ja det var da hjemmet hans ende
 Hør minn siste kyss han gav
 Da bort han skulle dra
 Og her på byggen står igjen
 Hans egen lille venn
 Ref: Farvel mitt Jerneland osv.

Nu sees kinn strepen av den kyst
 der han som barn har lekt
 Det somer nu den korte just
 hans blick blir sært og vefet
 Det stuer posen i hans hand
 det siste kjæle bånd